

РЕШЕНИЕ

№ 27733

гр. София, 09.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 29.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **7060** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на Н. А. М., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № РПЗТ-35 от 22.05.2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила.
Жалбоподателят твърди, че обжалваният индивидуален административен акт е незаконосъобразен, тъй като е необоснован и постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Конкретно сочи, че информацията в постъпилото писмо на ДАНС представлява само препоръка. Според жалбоподателят, установеното от ДАНС несъответствие в истинското му лично име и това, с което е записан при постъпването му в лагера се дължи на техническа грешка на служител в лагера. Изтъква също така, че в оспореното решение липсват ясни мотиви, с какво застрашава националната сигурност на Република България. представлява съществен порок на формата на административния акт и е самостоятелно основание за отмяната му. Моли съдът да отмени решението на председателя на ДАБ-МС.
Ответникът, председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, изпраща административната преписка. Чрез юрисконсулт – пълномощник оспорва жалбата. Моли обжалването да бъде отхвърлено, на основанията посочени в обжалвания акт.
Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, че Н. А. М., гражданин на С., [дата на раждане] , е подал молба за предоставяне на международна закрила на 22.05.2026 г., с рег. № УП-18067/22.05.2026 г. по описа на РПЦ – [населено място] и на същата дата е регистриран като лице, търсещо закрила в Република България. Личните му данни са установени въз основа на подписана от него декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ. Към настоящия момент административното производство за предоставяне на международна закрила на чуждия гражданин не е приключило.

С докладна записка вх. № КП-02-457/22.05.2026г. се установява, че в ДАБ е постъпило писмо от Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) с вх. № 2-48/20.05.2026г., според което за Н. А. М. има сериозни основания да се предполага, че представлява заплахата за националната сигурност и следва да бъде настанен в помещение от затворен тип по време на производството по разглеждане на молбата му за предоставяне на международна закрила. Посочено е, че преценката дали кандидатът за международна закрила представлява заплахата за националната сигурност е изключително правомощие на ДАНС и тяхното становище е обвързващо за административния орган, който е задължен да действа в условията на обвързана компетентност. Видна е констатация, че Н. А. М. е пълнолетно лице и не принадлежи към уязвима група по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУБ. Чужденецът не е заявил наличие на семейни връзки на територията на Р България, поради което принципът за запазване на целостта на семейството е неприложим. Направено е предложение апликантът да бъде настанен в център от затворен тип с цел защита на националната сигурност.

След като се е запознал с писмото на ДАНС, председателят на ДАБ-МС е приел, че информацията, съдържаща се в него попада в хипотезата на чл. 456, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, според която чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, когато това се налага с цел защита на националната сигурност и с Решение № РПЗТ-78 от 01.12.2025 г. е настанил Н. А. М. в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

За да направи това административният орган е приел, че преценката дали кандидатът за международна закрила представлява заплахата за националната сигурност е изключително правомощие на ДАНС и тяхното становище е обвързващо за него, който е задължен да действа в условията на обвързана компетентност. В мотивите на оспорения акт конкретно се посочва, че ДАНС е специализиран орган към Министерския съвет за изпълнение на политиката по защита на националната сигурност. Основната дейност на ДАНС е защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу националните интереси, независимостта и суверенитета на Република България, териториалната цялост, основните права и свободи на гражданите, демократичното функциониране на държавата и гражданските институции и установения в страната конституционен ред. По силата на чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС, агенцията осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България, като дава становища по молби за предоставяне на убежище, статут на бежанец, хуманитарен статут и временна закрила по ЗУБ. Целта на закона е да даде максимално широки гаранции за защита на националната сигурност. Според председателя на ДАБ – МС информацията, която се съдържа в писмото на ДАНС попада в хипотезата на чл. 456, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най – кратък срок в център от затворен тип, когато това се налага с цел защита на националната сигурност. Органът е прил, че настаняването на Н. А. М., в РПЦ на ДАБ от отворен тип е нецелесъобразно, тъй като въз основа на получената информация има основания да се смята, че жалбоподателят представлява заплахата за националната сигурност.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК, вр. 45в, ал. 5 ЗУБ и е процесуално допустима.

Процесното Решение № РПЗТ-35 от 22.05.2026г. е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 45в, ал.1 ЗУБ, и изпълнява изискванията за форма и съдържание по чл. 45в, ал. 3 от ЗУБ.

Противно на твърденията в жалбата, административният акт съдържа фактически и правни основания за издаването му, доколкото няма нормативно изискване мотивите на решението да възпроизвеждат конкретните обстоятелства, въз основа на които са установени действия и/или поведение, възприети като застрашаващи националната сигурност от компетентния национален орган и са отразени в представената на административния орган информация от ДАНС. Позовавайки се на изключителното правомощие на ДАНС по отношение на преценката дали кандидатът за международна закрила представлява заплахата за националната сигурност и на задължителното тълкуване, дадено с Тълкувателно решение (ТР) № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС, административният орган е посочил в мотивите на решението, че фактическите данни, въз основа на които е приел наличието на основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ се съдържат именно в постъпилото по надлежен ред писмо от ДАНС.

Разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от АПК предвижда, че преценката за материална законосъобразност следва да се извърши към момента на издаване на административния акт.

Съгласно чл. 45б, ал. 1, т.3 от ЗУБ, когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а (задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията) и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, когато това се налага с цел защита на националната сигурност.

Съдът не констатира допуснато нарушение и при прилагане на материалния закон, както и в преценката на административния орган за наличие на основанията за прилагане на мярката по чл. 45б от ЗУБ. В този аспект от съществено значение е обстоятелството, че се касае за временна мярка, имаща за основна цел своевременно разглеждане на молбата за международна закрила, но при гаранции, обезпечаващи защитата на националната сигурност. Законосъобразно е становището на административния орган, че преценката дали даден кандидат за международна закрила представлява заплахата за националната сигурност е изключително правомощие на ДАНС, съгласно разпоредбата на чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС. Дефиниция на понятието "национална сигурност" е дадена в разпоредбата на чл. 2 от Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност, към която препраща и нормата на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за Държавната агенция "Национална сигурност". Необходимостта предоставената информация от ДАНС да бъде защитена чрез съответния гриф за сигурност по реда на Закона за защита на класифицираната информация е препятствала възможността за посочване на конкретни фактически обстоятелства в оспореното решение. Осъществяването на ефективен съдебен контрол, по реда на чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ, не предполага проверка на източниците на информация, използвани от органите на ДАНС при изготвяне на становището по чл. 58, ал. 10 от ЗУБ, поради спецификата на функционалните им компетентности. Предвид изложеното, неоснователни са доводите на жалбоподателя за немотивираност на обжалваното решение. Както е посочено в Тълкувателно решение № 16 от 3.03.1975 на ОСГК на ВС, което в тази част не е изгубило действието си, не е необходимо да съвпадат по време издаването на административния акт или отказа и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение.

Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Ако административният акт е издаден на основание на такива подготвителни документи, изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт.

Принудителната мярка е наложена при спазване на административно -производствените правила, въз основа на обективен анализ на релевантните фактически обстоятелства в контекста и на предоставената информация от ДАНС. В този смисъл, обоснован и съответстващ на индивидуалната преценка на относимите обстоятелства, а и на основната цел на закона – защита на националната сигурност и обществения ред, е изводът на административния орган, че в конкретния случай са налице предпоставките по чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и спрямо жалбоподателя следва да бъде приложена, предвидената в чл. 45б от ЗУБ временна мярка – настаняване в помещение от затворен тип за възможно най-кратък срок до отпадане на основанията по чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ. Така определената мярка и ограниченията, свързани с прилагането ѝ са пропорционални на засегнатите права и интереси на жалбоподателя, доколкото имат временен характер, който е обезпечен с нормативно предвидено периодично преразглеждане наличието на основанията по чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ по реда на чл. 45г, ал. 2 – ал. 3 от ЗУБ. С други думи, посредством тези норми са въведени гаранции, че чужденецът ще бъде освободен след отпадане на основанията за настаняването му в център от затворен тип.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,вр. чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ, Административен съд София – град, Първо отделение, 11 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Н. А. М. от С., ЛНЧ [ЕГН], търсещ закрила срещу Решение № РПЗТ-35 от 22.05.2026 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на основание чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип.

Решението е окончателно на основание чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ.

СЪДИЯ: